

Bayer Zsolt: Vakok a hídon

2015 április 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Botorkál a Sors. Rossz fahídon át. Alatta összefolyik az antik és a keresztény örökség. Az antik megfogható és véges. Rendje és értelme van – mint a klasszikus görögség világának. A keresztény metafizika végtelen és felfoghatatlan.

Aquinói Szent Tamás minden istenérve a végtelenbe és a felfoghatatlanba mutat, szigorú ujjal. A végtelen, felfoghatatlan Mindenség rettentőbb, mint a Styx túlsópartja.

Babits nézi velünk és helyettünk a vakokat a hídon. „A Csöndnek / folyóján / pár deszka- / darab. / Mi zajból van e csönd? Zubog zúg a hab.”

Ez a csönd a mi csöndünk. Az iszonyat és a rettenet zajából van. S mi rendre az élet szükségszer? és örök hangjainak halljuk. Annak akarjuk hallani, mert muszáj mégis hinni valamiben. Abban, hogy ez így normális és természetes.

Nem. Nem az. Csak nem értjük. A 18. század legvége, a 19. legeleje óta nem értünk semmit. A gézzel kezdődött. A vasúttal folytatódott. És jött a fény az elektromosság, meg a nehézipar. Követte a kőolaj primátusa, és az autógyártás, úgy is mint amerikai álom. És lám! Máris mi jövünk. Mert elérkezett a hatvanas évek vége, hetvenes évek eleje, és vele az informatika, az „információs társadalom” kora.

De hiába. Éppen olyan vakon tapogatózunk át a hídon, mint az els? ciklus géprombolói. És Babits mellett Kondratyev áll, és figyel bennünket.

S persze azt sem tudjuk, vakok vagyunk-e igazán. Hiszen az antik hagyományban a vak az, aki látja a lényegét, mert nem zavarja meg a felszín.

A vak mindent lát. S leginkább a jöv?t. A keresztény hagyományban viszont a vak valóban a sötétségben bolyong.

A mi rossz fahídunk alatt pedig még zúg és árad az antik és a keresztény hagyomány. Akkor lesz vége a világnak, amikor majd elapad ez az ár, és mindent elborít az anyag. A piac. Amikor a keresztény Egyetemességet végleg leváltja a piac testvérbátyja, a Globalizáció.

„Támolyogva / tolongnak / a hídon / vakok / kis görnyedt, japános, naiv alakok. // A lelkük / a testb?l / ki nem lát / soha. /A deszkát belepte iszamlós moha.” Így botorkálunk. Babits lát minket, és majd' bele?rül a kétségbeesésbe. Kondratyev néz bennünket, és tudja, mi következik. Szerinte az ötödik ciklus (az információs társadalom ciklusa) 2018-ig tart. S akkor belépünk a hatodik ciklusba, és áttörés következik be majd a nano- és a biotechnológiában.

Jó lesz. Csak az a baj, hogy minden ciklusban súlyos válságok és háborúk állnak a technológiai fellendülés mellett és mögött. Szergej Malkov szerint: „Válságos helyzetet élünk most át, amely depresszióvá alakul át, kétségbeesetten keresünk kiutat ebb?l a depresszióból. Többek között új technológiák segítségével is, amelyek a növekedés mozgatórugói lesznek. Ez egy nagyon veszélyes id?szak, mert a kiút nem látható, de az ellentmondások felhalmozódtak. Általában ilyenkor kezd?dnek a kereskedelmi, pénzügyi, gazdasági és politikai világháborúk. A világ bizonyos újrafelosztása folyik.”

Így. Csak sajnos nem látjuk, mert lelkünk a testünkben?l ki nem lát soha.

És e mondatban lakik a babitsi paradoxon iszonyata.

„És néha / fülükbe / jön egy / csobbanás: / És néha / szemükbe / csap egy / loccsanás: / a Csöndbe taszítja le társát a társ.”

Így taszigáljuk le egymást a Csöndbe, ciklusok óta. A csöndbe – nem a rossz fahíd alatt zúgó antik és keresztény hagyományba.

Ha antik vakok vagyunk egy-egy pillanatra, akkor látjuk az alattunk hömpölyg? áradatot, és elszégyelljük magunkat. Ha keresztény vakként tapogatózunk utunkat, a Sors rossz fahídját, akkor nem látunk semmit sem, csak a Mindenséget. De már alig hisszük, hogy elérhetjük egyszer.

De az ötödik ciklus, a Korszellem hajótöröttjeiként leginkább ithakaiak vagyunk Aiaié szigetén, és Kirké disznóvá változtatott bennünket. S zabálva pislogunk apró disznószemeinkkel, és még lessük Odüsszeuszt, egyre halványuló reménnyel, egyre homályosabb emberi öntudattal.

Ó, bár lennének legalább boldog vakok, akár így, akár úgy!

S bár látnánk Babitsunkat, látnánk Kondratyevet. Látnánk bármit is...

Nem tudom, ebben a mélységben lehet-e még várni húsvétot egyáltalán. De mégis tudom: lehet. És Babitsunk hídon tapogatózó vakjaiként messzir?l, fel nem fogható magasságokból szól a másik üzenet:

„Ó béke! béke!

legyen béke már!

Legyen vége már!

Aki halott, megbocsát,

ragyog az ég sátra,

Testvérek, ha túl leszünk,

sohse nézünk hátra!

Ki a bűnös, ne kérjünk,

ültessünk virágot,

szeressük és megértsük

az egész világot:

egyik rész a munkára,

másik temetésre:

adjon Isten bort, buzát,

bort a feledésre!"

És az emlékezésre is. Ha kérhetem.

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
